

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

09 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Guzun Ion

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 16 decembrie 2020 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2021, în cauza penală privindu-l pe

Tureac Viorel XXXXX, născut la XXXXX, originar din raionul XXXXX, domiciliat în orașul XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 22.05.2020 – 16.12.2020 (prima instanță);
2. 06.01.2021 – 06.04.2021 (instanța de apel);
3. 10.06.2021 – 09.11. 2021 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 16 decembrie 2020, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, **Tureac Viorel** a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 8 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, a adăugat parțial pedeapsa neexecutată numită inculpatului Tureac Viorel prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din data de 17 august 2018, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă de 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport, pe un termen de 6 luni.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoare a fost suspendată condiționat pentru o perioadă de probațiune de 1 an.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Tureac Viorel, la data de 08 aprilie 2020, la ora 23:45, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementate de legislația în vigoare, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, demonstrată în urma testării acestuia cu aparatul ”Drager”, unde s-a stabilit, concentrația vaporilor de alcool în aer expirat este 0,72

mg/1, ce conform art. 134¹² Cod Penal și Regulamentului privind modul de testare alcoolică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și natura ei aprobat prin Hotărârea de Guvern Nr. 296 din 16.04.2009 corespunde stării de ebrietate cu grad avansat, în timp ce conducea auto de model XXXXX” cu n/î XXXXX prin mun. XXXXX.

Acțiunile inculpatului Tureac Viorel au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, de către o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, prin care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul Tureac Viorel să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la o pedeapsă de 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip deschis, iar prin aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1), art. 84 alin. (2) Cod penal, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă de 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip deschis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Apelantul, în motivarea solicitărilor sale a invocat că prima instanță nu a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei și, deși corect a calificat acțiunile inculpatului Tureac Viorel în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, însă la stabilirea pedepsei greșit a ajuns la concluzia de a aplica în privința acestuia prevederile art. 90 Cod penal din motiv că ultimul, anterior, a mai fost în conflict cu legea penală, fiind condamnat pentru infracțiuni prevăzute de art.27,276 alin.(1), art.287 alin.(2) lit. b) Cod penal.

Concomitent, acuzarea a mai menționat că pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, aplicată inculpatului prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 17 august 2018, nu a fost executată de către ultimul. Astfel, în circumstanțele expuse, apelantul consideră că, la caz, în acțiunile inculpatului sunt prezente prevederile art.34 alin.(1) Cod penal - starea de recidivă.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2021 a fost admis apelul, casată sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei complementare, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, după cum urmează:

În conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 16.12.2020 și prin sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 17.08.2018, i s-a stabilit inculpatului Tureac Viorel pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 8 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani.

În rest, dispozițiile sentinței instanței de fond referitoare la pedeapsa principală stabilită lui Tureac Viorel David, cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal și corpurile delictelor, au fost menținute.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a enunțat că instanța de fond, în baza probelor acumulate la urmărirea penală și recunoscute de inculpat, corect a stabilit starea de fapt și de drept pe caz și justificat a încadrat acțiunile inculpatului Tureac Viorel în baza art.264¹ alin. (4) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse neprivative de libertate, potrivit art. 90 Cod penal.

Totodată, instanța de apel a statuat că, contrar prevederilor art.85 Cod penal, care reglementează aplicarea pedepsei în cazul unui cumul de sentințe, prima instanță, la stabilirea pedepsei definitive inculpatului Tureac Viorel nu a respectat prevederile legale menționate, astfel, nejustificat i-a aplicat pedeapsa complementară inculpatului, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 6 luni.

Astfel, în conformitate cu prevederile art. 84, 85 Cod penal, instanța de apel a ajuns la concluzia că, pedeapsa complementară aplicată inculpatului Tureac Viorel de către instanța de fond nu este proporțională faptei comise și contravine prevederilor sus indicate, or, prima instanță, la pronunțarea sentinței adoptate, anume în latura aplicării pedepsei complementare, a omis un aspect important, și anume, persoana inculpatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat și pentru infracțiuni similare, astfel, inculpatul nu a tras concluziile necesare și nu a mers pe calea corijării.

În asemenea circumstanțe, ținând cont că prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din 17.08.2018 inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, pedeapsa complementară nefiind executată, instanța de apel a considerat că inculpatului urmează să i se aplice, în cazul cumulării pedepselor, pedeapsa complementară, privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

4. Legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor de fond este contestată cu recurs ordinar de către procuror, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acestora în partea stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatul Tureac Viorel să fie considerat condamnat în baza art. 264¹ alin.(4) Cod penal la 8 (opt) luni închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis; în conformitate cu prevederile art. 85 Cod penal, la pedeapsa stabilită, a-i adăuga parțial pedeapsa neexecutată, aplicată acestuia prin sentința Judecătorei Edineț (sediul Central) din data de 17 august 2018, cu stabilirea unei pedepse definitive de 8 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani; cu excluderea aplicării art. 90 Cod penal, din următoarele considerente:

- pedeapsa stabilită inculpatului Tureac Viorel este neîntemeiată și neproporțională circumstanțelor stabilite pe cauză, inclusiv, soluția instanței de apel de a menține aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- instanța de apel, deși indică, că instanța de fond la pronunțarea sentinței, a omis aspecte ce țin de persoana condamnatului, care nu este la prima abatere de la legea penală, anterior fiind condamnat, inclusiv și pentru infracțiuni similare, nu a tras concluziile necesare și a continuat să săvârșească infracțiuni, însă menține dispozițiile sentinței privind aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal;

- în speță lipsesc circumstanțe, care ar permite instanțelor de fond aplicarea, la caz, a prevederilor art. 90 Cod penal. Pedeapsa aplicată inculpatului este prea blândă și nu va atinge scopul, nu va restabili echitatea socială, dat fiind faptul, că ultimul a încălcat grav regulile de circulație rutieră, acțiuni săvârșite de către o persoană care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace

de transport, acțiuni ce pun în pericol viața persoanelor participante la trafic rutier;

- s-a constatat, că inculpatul Tureac Viorel, anterior, a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (3) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, în mărime de 700 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, iar la 08 aprilie 2020, din nou, a încălcat prevederile Regulamentului Circulației Rutiere și anume, similar, aflându-se în stare de ebrietate cu grad avansat, conducea automobilul de model " XXXXX " cu n/î XXXXX prin or. XXXXX. Astfel, la caz, sunt prezente prevederile art. 34 alin. (1) Cod penal - starea de recidivă;

- pedeapsa neprivativă de libertate aplicată anterior inculpatului, nu a dus la corectarea acestuia și nu a atins scopul pedepsei, în scurt timp, săvârșind o altă infracțiune similară, dînd dovadă de lipsă de respect față de ordinea socială și neexecutare a sentințelor instanțelor judiciare;

- instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate de procuror în apel său, or, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei.

5. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Prin urmare, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, care au dus la adoptarea unei hotărâri ilegale, totodată, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conducându-se de dispozițiile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul cererii de recurs, Colegiul penal lărgit atestă că procurorul a indicat drept temeiuri pentru declararea recursului art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, și cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Analizând textul deciziei contestate prin prisma argumentelor invocate în recurs și temeiurile de casare nominalizate, Colegiul penal lărgit constată că criticile aduse de către titularul cererii de recurs și-au găsit confirmare în speța dedusă judecării.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele ierarhic inferioare trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare, pentru a permite instanței ierarhic superioare de a verifica corespunderea hotărârii pronunțate cu legea. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea insuficientă sau motivarea în termeni generali-vagi, reprezintă motiv de casare.

Coraportând decizia instanței de apel, la rigorile prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală enumerate supra, se atestă că instanța de apel nu a ținut cont pe deplin de aceste cerințe și a comis următoarele erori de drept.

Așadar, din conținutul recursului declarat, rezultă că recurentul critică hotărârile judecătorești privitor la aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art. 90 Cod penal, din considerentul că concluziile instanțelor de fond în această parte sunt greșite, deoarece în speță sunt prezente circumstanțe care denotă iraționalitatea dispunerii suspendării executării pedepsei cu închisoare.

În urma analizei deciziei instanței de apel sub aspectul menționat, în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel greșit a menținut sentința primei instanțe, prin care s-a ajuns la soluția de a-i stabili inculpatului Tureac Viorel o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

În continuarea concluziilor sale, instanța de recurs notează faptul că prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege, de care sunt obligate să se conducă instanțele de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Instanțelor de judecată, legea penală le acordă o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării pedepsei penale, luând în considerație caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, *persoana celui vinovat*, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținând cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În acest context, instanța de recurs reține, că infracțiunea prevăzută de art. 264¹ alin. (4) Cod penal, face parte din categoria de infracțiuni în domeniul transportului, care reprezintă un pericol social sporit în Republica Moldova, deoarece un număr major de vătămări corporale și decese se comit ca urmare a încălcării regulilor de securitate a circulației rutiere sau exploatare a mijloacelor de transport.

Potrivit actelor dosarului, cauza penală a fost judecată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală.

La capitolul stabilirii tipului pedepsei inculpatului, instanțele de fond au menționat că au ținut cont de personalitatea inculpatului, gravitatea faptei comise, stabilindu-i, cu aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal, pedeapsa definitivă sub

formă de închisoare pe un termen de 8 luni, cu suspendarea executării acesteia pe o perioadă de probațiune de 1 an.

Analizând decizia atacată, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, menținând sentința primei instanțe în sensul aplicării art. 90 Cod penal, nu a motivat complet și obiectiv soluția de individualizare a executării pedepsei, greșit ajungând la concluzia în ce privește aplicarea față de inculpat prevederile art. 90 Cod penal, întrucât în speță instanța de apel nu a efectuat o analiză completă și minuțioasă a personalității inculpatului.

În acest context, instanța de recurs notează că, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită condamnaților prin lege de a demonstra că infracțiunea comisă de ei este un incident în viața acestora.

În același rând, în textul art. 90 alin. (1) Cod penal, lexemul „poate”, oferă posibilitatea și nu obligația instanței de judecată de a aplica prevederile acestei norme.

În cadrul instituției suspendării condiționate a executării pedepsei, instanța, după ce realizează individualizarea pedepsei prin determinarea concretă a acesteia în baza criteriilor generale de individualizare, completează acest rezultat printr-un act de individualizare a executării pedepsei.

Suspendarea condiționată este o măsură de individualizare a executării pedepsei stabilită de către instanțele de judecată prin hotărâre de condamnare de a suspenda pe o perioadă anumită executarea pedepsei aplicate, dacă sunt îndeplinite anumite condiții.

Condițiile pentru acordarea suspendării condiționate a executării pedepsei prevăzute de art. 90 Cod penal se referă la: pedeapsa aplicată și natura infracțiunii; circumstanțele cauzei și *persoana infractorului*; aprecierea instanței că scopul poate fi atins și fără executarea reală a acesteia.

La rândul său, Colegiul penal lărgit constată că la individualizarea pedepsei penale stabilite inculpatului în prezenta speță, instanțele de fond nu au indicat motive clare ce au stat la baza concluziilor privind posibilitatea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal în raport cu personalitatea inculpatului, care anterior a comis infracțiuni (f.d. 24-33), iar potrivit cazierului contravențional (f.d. 19-20) pe numele inculpatului Tureac Viorel figurează 24 proceduri contravenționale, printre care fiind atât din categoria circulației rutiere, cât și din categoria aplicării violenței față de alte persoane.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că instanțele de fond analizând condițiile privind aplicarea art. 90 Cod penal, *insuficient a abordat personalitatea inculpatului Tureac Viorel*, ce reprezintă condiția esențială care urma a sta la originea concluziilor privind iraționalitatea executării reale a pedepsei cu închisoare, or, deși anterior, încălcând legislația penală, în urma căreia i s-a aplicat o pedeapsă cu suspendarea condiționată a executării acesteia (f.d.24-25), Tureac Viorel nu a stat pe calea corijării și a comis o nouă infracțiune în domeniul transportului.

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit constată, că instanțele de fond la motivarea soluției privind individualizarea pedepsei penale în privința inculpatului Tureac Viorel nu au ținut cont de aceste aspecte, iar în consecință hotărârile recurate urmează a fi casate în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece hotărârea atacată nu conține motive legale pe care se întemeiază soluția adoptată.

Distinct de considerentele expuse mai sus, Colegiul penal lărgit atestă că

hotărârile instanțelor de fond urmează a fi casate inclusiv și sub aspectul aplicării prevederilor art. 85 Cod penal.

Astfel, prevederile art. 85 alin. (1) și (3) Cod penal stipulează că dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentința partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.

Raportînd prevederile legale la cazul supus judecării, instanța de recurs vine să sublinieze, că instanța de apel, casînd parțial sentința primei instanțe în partea stabilirii pedepsei, a rejudecat cauza în această latură și a dispus: *„În conformitate cu prevederile art.85 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de sentințe, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, prin cumularea pedepselor stabilite prin sentința Judecătoreiei Edineț (sediul Central) din 16.12.2020 și prin sentința Judecătoreiei Edineț (sediul Central) din 17.08.2018, i s-a stabilit inculpatului Tureac Viorel pedeapsa definitivă sub formă de închisoare, pe un termen de 8 luni, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 (trei) ani”*.

Însă, în urma analizei materialelor cauzei, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel, la adoptarea hotărîrii judecătorești, a ignorat Certificatul parvenit de la Inspectoratul Regional de Probațiune Nord, Biroul de Probațiune Edineț Nr. 21/1816 din 16.12.2020, potrivit căruia termenul pedepsei complementare sub formă de privare de dreptul de conducere a mijloacelor de transport, aplicată inculpatului Tureac Viorel, expiră la data de 03.09.2021 (f.d. 92).

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit reiterează că, la data adoptării sentinței primei instanțe, inculpatul Tureac Viorel executase deja 11 luni din termenul pedepsei complementare, stabilite prin sentința Judecătoreiei Edineț (sediul Central) din 17.08.2018, iar la data adoptării deciziei instanței de apel din 06 aprilie 2021, inculpatului Tureac Viorel îi mai rămînea să execute din pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conducere a mijloacelor de transport aproximativ 5 luni, nu 3 ani, după cum indică instanța de apel. Or, la momentul judecării prezentei cauze penale în ordine de recurs, Colegiul penal lărgit constată că inculpatul Tureac Viorel a executat deja pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a conducere a mijloacelor de transport pe un termen de 3 ani, stabilit prin sentința Judecătoreiei Edineț (sediul Central) din 17.08.2018.

Învederînd aceste considerente, Colegiul penal lărgit evidențiază, că în această speță, instanța de apel nu a examinat detaliat materialele cauzei, inclusiv, a dat o interpretare eronată prevederilor art. 85 Cod penal.

Rezumînd circumstanțele constatate, Colegiul penal lărgit conchide că, la caz, sunt incidente temeiurile pentru recurs prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, ceea ce duce la casarea parțială a deciziei instanței de apel în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, în privința inculpatului Tureac Viorel, cu rejudecarea cauzei în această parte, cu pronunțarea unei hotărîri noi.

6. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Bălți, Gavdiuc Valentina, casează parțial sentința Judecătoriei Edineț (sediul Central) din 16 decembrie 2020 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 06 aprilie 2021 în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și aplicării prevederilor art. 85 Cod penal, rejudecă cauza în această parte, pronunțând următoarea hotărâre.

Lui **Tureac Viorel XXXXX**, condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal la 8 luni închisoare, i se stabilește executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Termenul de executare al pedepsei i se stabilește din ziua reținerii.

În rest, se mențin hotărârile atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **16 decembrie 2021**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Guzun Ion